

kunde han vel tænke sig at stille sig paa noget andet Standpunkt? Efter Forhandling med Rigsdagen og den nordslesvigske Vælgerforening sendtes i Foraaret en Delegation til Fredskonferencen med den udtrykkelige Opgave at opnaa Spørgsmaalets Afgørelse ved Afstemning og at afværge Tanken om en vilkaarlig Afgørelse uden Folkeafstemning. Dette opnaaedes. Hvorledes kunde det da tænkes, at nogen, der tog Del deri, nu kunde sige: Vi bad om en Afstemning for at lære Befolkningens Villie at kende, vi fik den, men nu agter vi aldeles ikke at tage Hensyn til denne Villiestilkendegivelse, hvis den ikke er til Fordel for os? Det fremgaar af det ærede Medlems Udtalelser, at han er enig med mig i, at en saadan Optræden vilde være uforsvarlig.

Det ærede Medlem bebrejder mig, at jeg har villet vrage og vælge mellem dem, der mulig stemmer for Danmark. Det, han her siger til, er mine Ord, der lød saaledes: „Ministeriet maa selvfølgelig ønske, at der i 2den Zone saa stærkt som muligt tilkendegives dansk Sindelag som Vidnesbyrd om, at Danskheden trods alt er bevaret, derimod kan man ikke ønske, at tysksindede Personer stemmer sig ind i Danmark alene af Hensyn til forventet økonomisk Fordel“. Men er dette ikke netop det samme Forhold, det ærede Medlem sigter til, naar han med ganske lignende Ord siger: „Der er selvfølgelig ingen, der ønsker tysksindede Stemmer i den Forstand, at det er Folk, som ikke vil være loyale Borgere i den danske Stat, men hvis Hjerter er i Tyskland, og som vil danne en tysk Irredenta“? Vejer og vrager det ærede Medlem ikke paa samme Maade som jeg? Lige saa lidt som det ærede Medlem ønsker med sine Ord at skyde fra, ønsker jeg det med mine. Det er en Selvfølge, at enhver Stemme, der afgives for Danmark, tæller som saadan. Ingen kan tænkes at ville trænge ind i Afstemningens Hemmelighed og Frihed for at efterspore Motiver. Det ærede Medlem har ligesom jeg peget paa et bestemt foreliggende særligt Forhold, og vi er enige om, at ingen kan ønske, at tysksindede Personer skal stemme sig til Danmark.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft paa-
staar, at jeg isolerer Flensborg fra Freds-
traktatens Bestemmelser, og at jeg søger
at eliminere Dele af denne. Aldeles ikke.
Regeringen staar fuldt ud paa Fredstrak-
tatens Grund. Dette er saa selvfølgeligt, at
det er vanskelig at forstaa, at det skal
være nødvendigt udtrykkelig at erklære det.
Fredstraktatens Hovedsætning om Sønder-

jylland er denne: „Grænsen mellem Tysk-
land og Danmark skal fastsættes i Overens-
stemmelse med Befolkningens Ønsker“. Der
tilføjes: „I dette Øjemed vil Befolkningen
indenfor de nærmere angivne Omraader
blive kaldt til at udtale sig ved en Afstem-
ning“. Dernæst fastslaaes Fremgangs-
maaden efter denne Afstemning saa-
ledes: „Indtil Grænselinien kan fast-
sættes i Terrænet, vil den blive fastsat af
de allierede og associerede Hovedmagter
efter en Linie, der hviler paa Resultatet af
Afstemningen, og som foreslaas af den inter-
nationale Kommission, og som tager Hensyn
til de paagældende Steders særlige geogra-
fiske og økonomiske Forhold“. I den franske
Konseilspræsident Clemenceaus Skrivelse,
hvormed Fredstraktatudkastet oversendtes
til Tyskland, hedder det udtrykkelig: „De
Omraader, som man foreslaar at overdrage
fra Tyskland til Danmark og til Belgien,
er delvis erobrede ved Magt af Preussen,
og ingen Overdragelse vil ske, som ikke er
Resultatet af Befolkningens Afgørelse. Denne
Afgørelse skal træffes under saadanne Be-
tryggelsesforholdsregler, at Afstemningsfri-
heden fuldkommen sikres“.

Naar jeg har sagt om Flensborg, at det
ikke har været Hensigten, at denne store
Kommunes Afstemning ikke skulde respek-
teres, vil det ærede Medlem fra Æbeltoft
heller ikke bestride dette. Han siger selv:
Naturligvis skal Afstemningsresultatet være
det grundliggende, og vi føler os i Venstre
aldeles ikke ramte, naar den højtærede Stats-
minister siger, at der er Folk, som vil have
Flensborg med til Danmark, ganske uanset,
hvorledes Afstemningsresultatet bliver. Til
dem hører vi ikke, siger det ærede Medlem
fra Æbeltoft om Venstre, selvfølgelig ikke.
Det kunde vi ikke paa Grundlag af Freds-
traktatens Bestemmelser. Det ærede Med-
lem fra Æbeltoft nævnedede et af de
højest usandsynlige Grænsetilfælde, der
vanskeligt lader sig bedømme, før de fore-
ligger, nemlig at der i Flensborg blev et lille
tysk Flertal ved Hjælp af Tyskere, der ikke
har anden Forbindelse med Byen end den,
at de er fødte der, hvorimod Oplandet i Vest
og Syd stemte dansk. Deroverfor kan jeg sige,
at skulde et saadant eller lignende Grænse-
tilfælde komme til at foreligge vedrørende
Flensborg eller andre Dele af 2den Zone, da
maa først i Overensstemmelse med Freds-
traktaten den internationale Kommission
og de allierede Magter tage Standpunkt der-
til, og derefter maa den danske Stat tage
sit Standpunkt. Jeg tror, at det Resultat,
den internationale Kommission vil komme
til, utvivlsomt vil blive i saa nøje Overens-